

Гендерна ідеологія в освіті: від “камін-ауту” до хірургічної зміни статі

В українську освіту просувають тему про “ЛГБТ-підлітків”, “ЛГБТ-учнів”, “ЛГБТ-дітей” – міф, що не має наукової, психолого-педагогічної основи та поширюється з метою збільшення кількості прихильників ЛГБТ-ідеології у шкільному середовищі.

Завдяки цій пропаганді підлітки, які переживають “гендерну дисфорію”, – через шкільних психологів – отримують підтримку своєму “гомосексуальному потягу” й, незважаючи на протести батьків, включаються у рух ЛГБТ, де проходять “ініціацію” – “камін-аут”.

Далі працює Медичний протокол щодо гендерної дисфорії, прийнятий у 2016 році МОЗ України. Згідно з яким до підлітка від 12 років застосовується гормональна терапія – вживання блокаторів гормонального розвитку, для корекції статі.

Останній крок – хірургічне втручання – вирізання статевих органів та грудей – є незворотнім процесом.

Дана методика є дуже поширеною в країнах ЄС, у Канаді, США.

Гендерна освіта порушує моральне, психологічне й статеve здоров'я дітей

Гендерні питання в освітньому процесі руйнують традиційний світогляд та культурний досвід українського народу, національну ідентичність та людську гідність, відкидають духовно-моральні цінності, називають опонентів “гомофобами” (вигадане, порожнє поняття).

Гендерні навчальні програми (наприклад, “Культура добросусідства”) називають “гендерними стереотипами, з якими потрібно боротися”: батьківство, материнство, шлюб, повну сім'ю, жіноцтво, чоловічість. Натомість толерують (сприймають чуже хворобливе як власне): гомосексуалізм, одностатеві партнерства, зміну статі (трансгендерний перехід), усиновлення дітей одностатевими партнерами, сурогатне материнство, контрацептивну свідомість, аборт, альтернативні репродуктивні технології тощо.

Гендерні освітні програми відкидають статеві відмінності та поширюють “гендерну дисфорію” (психологічну хворобу порушення статевої ідентичності) серед підлітків.

Варта Життя – vartalife.com.ua

“Гендер” - не про жінку й чоловіка

У липні 2019 року Агенція ООН з прав жінок оголосила, що більше не зосереджена на правах жінок, а на “рівності всіх гендерів”, включаючи ЛГБТ.

“Гендерна рівність” більше не визначає рівність прав чоловіків і жінок, а нав'язує людям сприйняття гомосексуальності як норми. Оскільки охоплює “різноманіття гендерних ідентичностей”, що не відповідають біологічним статям (чоловік/жінка): гомосексуал, бісексуал, транссексуал, інтерсексуал та інші сексуальні орієнтації.

Сьогодні в країнах ЄС, в Канаді та США нараховується більше 300 “гендерних ідентичностей”.

“Гендерна рівність” – це про права ЛГБТ.

Якщо ми не будемо чинити опір гендерній ідеології, то будемо відповідальні за руйнування здоров'я наших дітей.

Що можуть зробити батьки.

Перечитувати, переглядати шкільні підручники, книги, які читає дитина, підліток. Які фільми, відео дивиться, яку музику слухає. Бути поруч з дітьми.

Формувати батьківський, громадянський рух, який має механізми контролю за освітньою системою.

Спільно молитися, читати Святе Письмо, брати участь у Святій Літургії. Покладатися на Господа, Який оберігає гідність людського життя.

Пояснювати дитині що таке добро, що таке зло, ПРИРОДНІ РЕЧІ (гендерна ідеологія – неприродна, штучно створена). Дитина повинна мати чіткі моральні орієнтири, за допомогою яких може обґрунтувати свою позицію, захистити свою статевість, свою людську гідність.

Сміливо й спокійно відповідати на будь-які запитання дитини, навіть якщо вони будуть дурні або незручні. Не закриватися на дитину.

Підтримувати природний та гармонійний розвиток: у хлопчиків – маскулінності (чоловічості), у дівчаток – фемінності (жіночості).

Вимагати викладання духовно-моральних навчальних предметів.

Стати для своєї дитини гарним прикладом батьківства, бути відповідальними батьками. Любити дітей як Дар Божий, а не як свою власність.

1 листопада 2022 року в Україні вступила в дію “Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами” (“Стамбульська конвенція”), що передбачає:

1. Широку пропаганду гомосексуалізму / трансгендеризму в закладах освіти – знайомство з “нестереотипними гендерними ролями” – через навчальні програми, бесіди з психологами, зустрічі з громадськими організаціями.
2. Формування “гендерно нейтрального освітнього середовища”, де хлопець може відчувати себе дівчиною, а дівчина – хлопцем. Оскільки, відповідно до гендерної ідеології, стать можна обирати, змінювати протягом життя.

Згідно з чинним освітнім законодавством та Сімейним Кодексом України, **найпершими вихователями дітей у питанні фізичного, психологічного, психічного здоров'я та морально-духовного розвитку є батьки або законні представники.** Не школа, політичні партії чи громадські організації (як то було за радянського союзу). **Батьки мають право впливати на освітній процес, контролювати викладання навчального матеріалу, забороняти різного роду бесіди будь-кого з власними дітьми в стінах закладу освіти.** Без батьківського дозволу адміністрація освітнього закладу взагалі не має права проводити будь-які зустрічі учнів із неурядовими організаціями.

Що можуть зробити батьки, педагоги, освітяни, психологи.

Перевіряти діяльність громадських організацій, які працюють в сфері освіти та мають на меті проводити різного роду заходи в закладах освіти, ставити до них наступні принципові питання.

1. **Політично-ідеологічна незаангажованість.** ГО не має права пропагувати політичні погляди чи ідеології. В тому числі фемінізм.
2. **Ставлення до ЛГБТ-руху:** чи вважають гомосексуалізм (лесбійство) і трансгендерність нормою, чи беруть участь у “прайдах”, чи підтримують трансгендерні переходи (зміну статі).
3. **Щодо статевого життя, сексуального розвитку підлітків та контрацепції.** ГО обов'язково повинна мати не “експертів-любителів”, а фахівців-медиків, які можуть кваліфіковано відповісти на інтимні питання; дітям потрібно викладати повну і правдиву інформацію щодо негативного впливу контрацепції на репродуктивне здоров'я.
4. **Сприйняття духовно-моральних, християнських цінностей.** Представники ГО не мають права поширювати серед учнів атеїстичні погляди, відкидаючи віру, заперечуючи релігійні основи, Бога та природне право.